

Nøglen til enhed

Ugens vers

"Ved at lade os kende sin viljes hemmelighed ud fra den gode beslutning, han selv forud havde fattet om den frelsesplan for tidernes fylde: at sammenfatte alt i Kristus, både det himmelske og det jordiske" (Ef 1,9-10).

Introduktion

Efesos var et vigtigt handelscentrum med stor indflydelse i Lilleasien. Menigheden i Efesos bestod af jøder, hedninger og folk fra alle sociale samfundslag. En så stor variation af medlemmer kunne have skabt den samme type konflikter, som fandtes i den verden, de levede i, hvis ikke det var for Kristus og den enhed, de havde i ham som lemmer på hans legeme. Paulus' bekymring for enhed blandt de kristne er det centrale tema i hans brev til efeserne.

Paulus opfattelse af enhed har to dimensioner: enhed i kirken, hvor jøder og hedninger er blevet bragt sammen i et legeme – Kristus; og enhed i universet, hvor alt både i himlen og på jorden finder deres ultimative enhed i Kristus.

Kilden til den enhed er Kristus. Paulus bruger udtrykket "i Kristus" eller "med Kristus" mange gange i dette brev for at vise, hvad Gud har gjort for os og for universet gennem Jesu Kristi liv, død og opstandelse. Guds ultimative hensigt i frelsesplanen er at genforene alt gennem Kristus. Den enhed vil kun blive virkelighed ved tidens afslutning.

Ugens tekster

- Ef 1,3-14
- Gal 4,7
- Ef 2,11-22
- 4,1-6. 11
- Matt 20,25-28
- Ef 5,15-6,9

Velsignelser i Kristus

Ef 1,3-14

Hvad siger Paulus, at vi er blevet givet i Kristus?

Jesu efterfølgere har meget at prise Gud for. I Kristus har Gud valgt at adoptere os som sønner og døtre, os der skal repræsentere ham for verden. Paulus bruger mange forskellige billeder til at beskrive vores nye forhold til Gud i Kristus. Blandt disse billeder anvendes adoption i denne uges studium med tema om enhed. I Kristus er vi blevet adopteret og tilhører Guds familie. Billedet med familien er også en henvisning til Guds pagt med Israels børn. I sammenhængen i Paulus' brev er hedninger, der tager imod Jesus som Messias, også Guds børn, arvinger til de løfter, der blev givet til Israel (Rom 8,17; Gal 4,7). Fordelen ved dette forhold til Kristus, dette at "være i Kristus", er grundlæggende for al kristen enhed. Dette afsnit fortæller os, at det hele tiden har været Guds ønske at genforene hele menneskeheden i Kristus. Og i Guds familie er vi alle Guds børn, elsket og værdsat lige højt.

Nogle bliver forvirrede, når vi i dette afsnit læser om forudbestemmelse (Ef 1,5. 11). Løftet om, at Gud har udvalgt os til at blive frelst, synes også at antyde, at Gud har udvalgt nogle til fortabelse. Men det er ikke Bibelens lære. Gud havde derimod forberedt frelsesplanen, før verdens grundvold blev lagt, for at alle kunne blive frelst. "For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv" (Joh 3,16; se også 1 Tim 2,6; 2 Pet 3,9). Gud ved på forhånd, hvem der vil tage imod hans tilbud om frelse; men det er ikke det samme som at forudbestemme den enkeltes valg. Frelsen tilbydes alle mennesker på basis af, hvad Jesus har gjort for os. Spørgsmålet er: hvordan reagerer vi på det tilbud? Gud bruger ikke tvang for at frelse nogen.

"I det himmelske råd blev der givet mulighed for, at mennesker på trods af, at de var lovbyggere, ikke skulle fortabes i deres ulydighed, men at de ved tro på Kristus som deres stedfortræder og sikkerhed kan blive Guds udvalgte, forudbestemt i Guds gode vilje til at blive adopteret som børn ved Jesus Kristus. Gud vil, at alle mennesker skal frelles; der er sørget rigeligt for bodemidlet ved, at han gav sin enbårne søn som løsepenge for menneskene. De, som går fortabt vil gøre det, fordi de nægter at blive adopteret som Guds børn ved Jesus Kristus." (Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, 6. bind, s. 1114).

Muren nedbrydes

Nogle af de største skel mellem mennesker skyldes forskel i race, etnicitet og religion. I mange samfund har man identitetskort, der angiver, hvilken etnisk gruppe eller religion man tilhører, og disse skel hænger ofte sammen med privilegier eller restriktioner, som mennesker må leve med i deres hverdag. Når der opstår krig eller konflikter, bliver disse tegn på identitet og forskelle en katalysator for undertrykkelse og vold.

Ef 2,11-22

I denne tekst antyder Paulus en bedre vej for det kristne samfund. Hvordan påvirkes vores forskelligheder af vores enhed i Kristus? Hvad blev nedbrudt ved Jesu død på korset?

Paulus indbyder efeserne til at huske, hvordan deres liv var, før de modtog Guds nåde i Kristus. Etniske, kulturelle og religiøse forskelle skabte fjendtlighed og konflikter mellem de forskellige folkegrupper. Men den gode nyhed er, at i Kristus er vi alle ét folk med en fælles frelser og Herre. Vi tilhører alle Guds folk. "Men nu, da I er i Kristus Jesus, er I, som engang var langt borte, ved Kristi blod kommet nær" (Ef 2,13).

Det gamle tempel i Jerusalem havde en adskillelsens mur, som angav, hvilke af de forskellige afdelinger i templet der kun var tilgængelige for etniske jøder. Den mur bar en inskription, der under dødsstraf forbød udlændinge at gå længere ind i helligdommen. Det var denne regel, Paulus blev beskyldt for at have overtrådt, da han gik ind i templet efter sine missionsrejser. Da Paulus blev arresteret, blev han anklaget for at have bragt en efeser ved navn Trofimus (ApG 21,29) ind i den jødiske del af templet. I sit brev til efeserne siger Paulus, at Kristus "er vor fred. Han gjorde de to parter til ét, og med sin legemlige død nedrev han den mur af fjendskab, som skilte os" (Ef 2,14).

I Kristus er de troende Abrahams efterkommere og modtager hjertets omskærelse. Den fysiske omskærelse, som Gud gav Abraham, pegede frem til den åndelige omskærelse, som de troende skulle få i Kristus (se 5 Mos 10,16). "I ham blev I også omskåret, ikke med hånden, men ved at aflægge det syndige legeme, ved omskærelse til Kristus" (Kol 2,11).

Til at tænke over

Læs Ef 2,11-22 igen. På hvilke måder ser vi i vores egen kirke virkeligheden af det, Paulus skriver om? Hvilke udfordringer er der stadig?

Enhed i ét legeme

Paulus er praktisk i sine inspirerede ord til Efeserne. Den enhed, som var mellem jøder og hedninger, mellem folk med forskellig kulturel og etnisk baggrund, er ikke kun et teoretisk begreb; det er en virkelighed, som kræver af os "at leve, så det svarer til det kald, [vi] fik" (Ef 4,1).

Ef 4,1-3

Hvad siger disse vers om, hvordan de kristne skal leve, så det svarer til deres kald i Kristus?

Det praktiske resultat af disse dyder i det kristne liv er med til at "fastholde Åndens enhed med fredens bånd" (Ef 4,3). Disse egenskaber har alle deres rod i kærlighed (1 Kor 13,1-7). Den aktive udøvelse af kærlighed bevarer forholdet mellem brødre og søstre og fremmer fred og enhed både i det kristne fællesskab og udenfor. Enhed i kirken udtrykker Guds kærlighed på enestående måder, som andre kan se. Kirken er kaldet til at være et sådant vidne, især i tider med konflikt, uenighed og krig.

Ef 4,4-6

Hvad er det vigtige tema i disse vers?

I de første vers i Ef 4 udtrykker Paulus sin dybe interesse for enhed i kirken. Han fortsætter med en liste over de syv elementer, der forener de troende (Ef 4,4-6). Enhed er både noget, de kristne allerede har (Ef 4,4-6), noget, der hele tiden skal forbedres og vedligeholdes (Ef 4,1-3), og det fremtidige mål, som vi arbejder frem imod (Ef 4,13).

"Apostlen formaner sine brødre til i deres liv at udvise den sandhedens kraft, som han havde præsenteret for dem. Ved ydmyghed og mildhed, overbærenhed og kærlighed skulle de være eksempler på Kristi karakter og hans frelses velsignelser. Der er kun et legeme, og en Ånd, en Herre, en tro. Som lemmer på Kristi legeme bliver alle de troende levendegjort ved den samme ånd og det samme håb. Splittelse i menigheden vanærer Kristi religion over for verden og giver sandhedens fjender anledning til at retfærdiggøre deres sag. Paulus' formaninger blev ikke kun skrevet for kirken på hans tid. Gud havde til hensigt, at de skulle bevares til os også. Hvad gør vi for at fastholde Åndens enhed med fredens bånd?" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 5. bind, s. 239).

Til at
tænke over

Hvilke valg kan foretage for at sikre, at du lever, så det svarer til det kald, du fik?

Kirkens ledere og enhed

"Hver enkelt af os har fået nåden givet som gave tilmålt af Kristus" (Ef 4,7). Frelse er en gave, der gives til alle, som vil tage imod den, men nogle af Åndens gaver gives til bestemte mennesker i en bestemt hensigt.

Ef 4,11

Hvilke gaver giver Gud kirken, når det gælder dens ledelse?

Ef 4,12

Hvad er ifølge dette vers Guds hensigt med at give særlige gaver til kirkens ledelse? Hvilken sammenhæng er der mellem de gaver?

På en måde er alle kristne Guds og evangeliets forvaltere og tjenere. Kristi missionsbefaling i Matt 28,19-20 er givet til alle kristne om at gå ud og gøre alle folkeslag til disciple, at døbe og at undervise. Forkyndelsens opgave er ikke kun givet til nogle få udvalgte, såsom pastorer og/eller evangelister, men til alle, som bærer Kristi navn. Ingen kan påberåbe sig undtagelse fra opgaven med at udbrede evangeliet, og ingen menighedsleder kan hævde at have en enestående opgave. De åndelige gaver til menighedens ledelse har til opgave på en særlig måde at opbygge menigheden. Der er brug for menighedsledere til at fremme og opmuntre til enhed.

Paulus' liste over gaver til kirkens ledelse fortæller os, at de roller også eksisterer for at udruste Guds folk til at nå de fortabte. Nogle inden for menigheden har fået et særligt kald til at hjælpe andre til at udføre deres tjeneste for Kristus og til at opbygge Kristi legeme, "indtil vi alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn, til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde" (Ef 4,13). Jesu eksempel i lederskab bør vejlede os i, hvordan vi skal udføre vores tjeneste. Jesus kom for at tjene andre, ikke for at lade sig tjene (Matt 20,25-28). Vi må gå hen og gøre ligeså.

Der er en stærk tendens hos os mennesker til at være uafhængige og ikke ønske at stå til regnskab over for andre. Især den vestlige verden er plaget af den opfattelse. Men Paulus minder os om, at ingen kristen står alene i denne verden, og at vi danner et troens fællesskab, som har åndelige ledere til at hjælpe og opmuntre hinanden i vores fælles vandring. Sammen er vi alle en del af Kristi legeme.

Til at tænke over

Hvilke åndelige gaver har du, og hvordan bruger du dem til at fremme enhed i din lokale menighed?

Medmenneskelige forhold i Kristus

Kristendommen handler om personforhold – vores forhold til Gud og til hinanden. Det giver ingen mening at hævde, at man har et dybt forhold til Gud, hvis dette forhold ikke har indflydelse på ens forhold til andre mennesker. Kristendommen kan ikke leves i et vakuum. De principper for enhed, som Paulus drøfter i sit brev til efeserne, kan også anvendes på vores forhold til andre.

Ef 5,15-21

Hvad siger Paulus til os i vers 21? Hvilke forhold er der mellem at underordne sig og enhed?

Paulus' formaning om at underordne os under hinanden hænger sammen med udtrykket "lad jer fylde af Ånden" i Ef 5,18. En måde, som viser, at vi er blevet fyldt af Ånden, er, at vi underordner os under hinanden. Det henviser til den korrekte ydmyge og hensynsfulde holdning, som vi bør have over for andre. Dette er selvfølgelig ikke en naturlig egenskab hos de fleste mennesker, men et resultat af, at Ånden bor i vores hjerter. Det er en gave fra den samme Ånd, som fastholder os i enhed i Kristus. Set ud fra den synsvinkel er dette at underordne sig et indre karaktertræk, som udtrykker vores ærefrygt for Kristus og hans offer for os.

Ef 5,22-6,9

Hvilken indflydelse på vores medmenneskelige forhold i hjemmet og på arbejdspladsen har den egenskab, at vi som kristne gensidigt underordner os under hinanden?

Enhed i kirken hænger til en vis grad sammen med enhed i hjemmet. Paulus understreger, at enhed, kærlighed og respekt mellem mand og hustru bør genspejle Kristi kærlighed over for kirken – en selvopofrende kærlighed. En kristuslignende respekt i hjemmet så vel som i kirken kræves derfor af både ægtemænd og hustruer og menighedsmedlemmer. Denne kristuslignende egenskab viser sig også i forholdet mellem børn og forældre og mellem arbejdere og arbejdsgivere (slaver og herrer). Den harmoni og fred, der bør gennemsyre vores hjem, bør også gennemsyre vores menighedsliv.

Til at tænke over

Hvilke principper kan vi finde i bibelteksterne fra i dag, som bedre kan hjælpe os til at forstå, hvordan vi skal forholde os (afhængigt af situationen) over for et familiemedlem eller en kollega?

Til videre studium

Læs Ellen White, *Testimonies for the Church*, 9. bind: "The Spirit of Unity" [Enhedens Ånd], s. 179-188.

"Kristus betragter ingen som bedre på grund af nationalitet eller rang eller bekendelse. De skriftkloge og farisæerne ønskede at gøre alle himlens gaver til en lokal og national fordel og udelukke resten af Guds familie i verden. Men Kristus kom for at nedbryde enhver mur, der skiller. Han kom for at vise, at hans gave af barmhjertighed og kærlighed er lige så ubunden som luften, lyset og regnbygerne, der forfrisker jorden.

Kristi liv grundlagde en religion, hvor der ikke er noget kastesystem, en religion, hvor jøde og hedning, fri og træl, er bundet sammen i et ligesindet broderskab, og har samme status i Guds øjne. Hans gøremål blev aldrig influeret af spørgsmål om policy. Han gjorde ingen forskel på naboer og fremmede eller venner og fjender. Det, der appellerede til hans hjerte, var en sjæl, der tørstede efter livets vand." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, 9. bind, s. 190-191).

Spørgsmål
til drøftelse

1. Tænk over følgende udtalelse: "I det fjerde kapitel i Efeserbrevet åbenbares Guds plan så tydeligt og enkelt, at alle hans børn kan forstå sandheden. Her kundgøres tydeligt de midler, som Gud har udpeget for at opretholde enhed i hans kirke, så dens medlemmer kan åbenbare en sund religiøs erfaring for verden." (Ellen White kommentarer, *The SDA Bible Commentary*, 6. bind, s. 1117). **Hvad ser du i Ef 4, som peger på menighedens enhed? Hvad kan vi gøre for at sikre den enhed?**

2. Behovet for at underordne os og ydmyghed står centralt i spørgsmålet om enhed. Hvordan kan nogen enhed eksistere i menigheden uden de karakteregenskaber? Hvis vi er stolte og uvillige til at lytte til andre, er der ingen chance for enhed. Hvordan kan vi lære at være ydmyge og at underordne os under hinanden?

3. Hvordan kan vi have enhed, selv når vi ikke altid er enige om alt?

Resume

I sit brev til Efeserne giver Paulus mange råd om, hvad det betyder at være "i Kristus". Frelsen i Jesus forvandler vores liv helt praktisk. Alle vores medmenneskelige forhold – også mellem brødre og søstre i menigheden – forvandles gennem Kristi kraft i vores liv. Og en sådan forvandling er afgørende for, at vi kan have enhed.

Aktiviteter og dialog

Guds Ord og klassens aktiviteter

- Læs Efeserbrevet igennem og find alle steder, hvor Ånden omtales.
- Læs Efeserbrevet igennem og find alle henvisninger til bøn.
- Sammenlign. Hvilken rolle spiller Helligånden for vores bønner?

Uddybende spørgsmål

- Drøft hvilke sider ved Ånden, som er med til at skabe større enhed.
- Kan du finde eksempler fra Bibelen eller dagligdagen, hvor ydmyghed hjalp til større enighed og enhed i en konfliktsituation?
 - Forhandling er kompromis – skal vi gå på kompromis?

Forstå det bedre

- Mange kristne tænker over treenigheden som tre personer med en vis forskel i rang, bl.a. fordi de læser fx dåbsbefalingen i Matt 28,18-20 eller den apostolske velsignelse i 2 Kor 13,13. Men i virkeligheden er der ingen fast rækkefølge i den måde, de tre personer i guddommen omtales sammen i Det Nye Testamente. I Åb 1,4-6 er rækkefølgen Faderen, Helligånden, Jesus, og Paulus har Jesus først de fleste gange, han omtaler treenighedens personer sammen. Rækkefølgen afhænger altså ikke af rang, men af forfatterens sammenhæng, altså hvad forfatteren ønsker at understrege.
- I Ef 4,4-6 er rækkefølgen Helligånden, Sønnen, Faderen, og eftertrykket er her på Helligåndens virke til enhed og fred. Det understreges i de efterfølgende vers, hvor Kristi gaver til menigheden gennem Ånden beskrives (Ef 4,7-13).
- Åndens gaver beskrives i Ef 4,7-13 på en anden måde end fx i 1 Kor 12,4-11 eller Rom 12,3-8. I Efeserbrevet er Kristi gaver til menigheden personer, apostle, profeter, evangelister, hyrder, lærere osv.

Personligt kristenliv

- Ser du dig selv som en gave, Kristus ved sin Ånd har givet til menigheden?
- Tænk over din indflydelse i menigheden. Er du med til at stifte fred og skabe større enhed? Eller har du en tendens til at blive involveret i strid og diskussion?

Til eftertanke

Vi tænker ofte på Helligånden som den "ydmyge" person i Guddommen. Han taler meget lidt om sig selv, men viser os i stedet hen til Kristus. En sådan ydmyg holdning er med til at skabe enhed. Hvis du og jeg skal medvirke til at skabe større enhed i kirken, må vi derfor også fokusere mindre på os selv og vise mere hen til Kristus. Det drejer sig ikke om, hvorvidt jeg altid får ret.

Baggrund

- Læren om Guds forudbestemmelse har skabt meget forvirring og mange personlige kriser i kristendommens historie. Bibelen lærer, at Gud har forudbestemt enhver, der tror på Jesus og elsker Gud, til at blive frelst (jf. Rom 8,28-30).
- I teologihistorien er dette blevet misforstået. Reformatoren Jean Calvin lærte dobbelt forudbestemmelse: Gud har fra evighed forudbestemt nogle bestemte mennesker til at blive frelst og nogle andre til at gå fortabt. I realiteten adskilte Calvin dermed den personlige tro fra frelsen og retfærdiggørelsen. Frelsen blev upersonlig og menneskers valgmulighed blev forkastet.
- Selv om Luthers udtalelser om emnet var svingende, tog hans efterfølgere stærk afstand fra den calvinistiske lære, og lutheranere har derfor afvist den dobbelte forudbestemmelseslære. Man lærer her, at Gud har forudbestemt troende til frelse, men ikke at Gud har forudbestemt bestemte mennesker til fortabelse.

